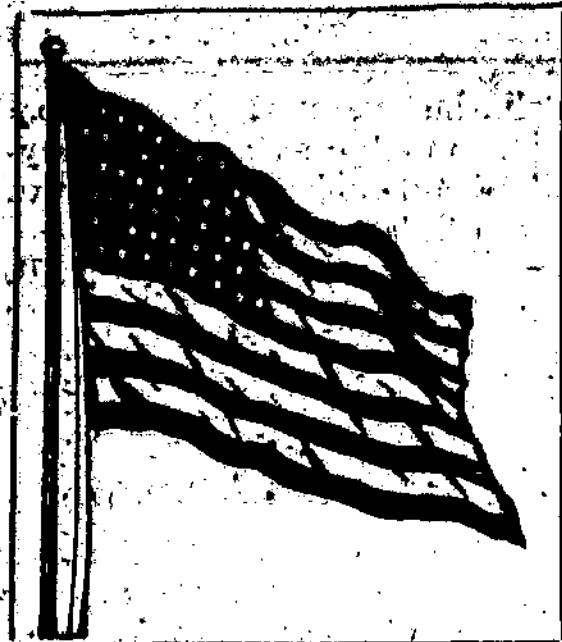




DARBININKAS



Kaip protas, taip ir patyrimas
neleidžia mums tikėti
kad tautos dorą bujotų tas
kur tikybiniai principai atmeti.
— Washington

"DARBININKO" KAINA:

tris kartus savaitėje... \$3.00
vieną sykį savaitėje... \$1.50
Bostono apilinkėje... \$4.00
Užrubežyje metams... \$4.25
Vienas numeris... 8c

VOL. 3 Metai 3

Tel So. Boston 620.

Organas Am. Lietuvių Rymo-katalikų šv. Juozapo Darbininkų Sąjungos.

Tel So. Boston 620.

No. 44 376

Entered as second-class matter September 22 1915 at the post office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

242 W. BROADWAY, SO. BOSTON, MASS. BALANDŽIO (APRIL) 25, 1918.

Dar trys valstybės prieš Vokietiją.

Mušiai greit atsinaujinsia.

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on April 24, 1918, as required by the act of October 3, 1917.

GAL STOS KAREN HOLANDIJA URUGVAI IR ARGENTINA.

Eina gandai, jog santikiai tarp Holandijos ir Vokietijos intensyvūs; kad Vokietija jau pasiuntus Holandijai ultimatumą reikalaujama, kad Holandija sutiktų leisti gabenti netik civilius daiktus ir smėlį ir žvyrą, bet nori, kad Holandija duotų savo geležinkelius ir kanalais vokiečiams gabenti ir karinius daiktus. Holandijoje esanti tokia opinija, jog nusileidimas vokiečiams reikėtų atsisąjėdijimą neutraliteto.

Iš Vokietijos ateina žinios, skelbiančios, jog vokiečiai laikraščiai rengia žmones prieš paskelbimo prieš Vokietiją karės Argentinos ir Urugvajaus.

KARIS LAUKE RAMU.

Visu karės frontu apsimalšinimas, užstojes pereitą ketvergą, ligisloj tebsitėsia. Tik eina artilerijos veikimas ir šen ten smulkios atakos. Vokiečių armijos daugiausia veikia prieš Ypres, Kemmel ir Nieppmiska. Į tas vietas daugybės labai eksploduojančios medžiagos ir garinių bombų mės-ta.

Bolševikų valdžia arti bankruto.

Lenkai blogi politikieriai.

BOLŠEVIKŲ DIENOS SUSKAITYTOS.

Neseniai Viennoj, Austrijos sostinėje buvo Bulgarijos premieras Radoslavov ir išreiškė ypatingų dalykų. Sakė, jog bolševikų dienos suskaitytos, bet patėnijo, jog teutonų talkininkai visai nesirūpina sustabdyti Rusijos anarchiją. Sakė: "Juo silpnėsnis bus buvęs Rusijos milžinas, milžinas, kurs taip sunkiai pirmiau mus slėgė, tuo geriau bus mums ateityje. Didžiulė Federative Rusijos respublika gal būt būtų pavojingesnė savo kaimynams, negu eariškoji Rusija. Todel tegu Rusijoj didinasi anarchija ir giliau įleidžia šaknis. Reikia, vienok, pripažinti, jog bolševikams dar nepasisekė galutinai sugriauti Rusijos ir tas jiems nepavyks padaryti ateityje."

Lenkai negudrūs.

Toliau premieras užsiminė apie lenkus. Sakė: "Aš laikau lenkus negudriais. Jų valstybė tik tveriasi. Vokiečių ir austro-vengrų kariuomenės tebėra jų žemėj. Lenkijos neprigulmėję nėra dar užtikrinti ir nėra galutinis faktas. Lenkai, kuriuos laisvės diena švinta po šimtmečio vergavimu, kurie stovi ar-

ti šiaurę nuo Albert anglai padarė mažą ataką ir pagerino savo poziciją, paėmė keletą priešininkų nelaisvėn ir taipgi paėmė nelaisvų ties Robecq ir Wytschaete. Vokiečių atakos prieš francūzus tarp Lassimny ir Noyon atmūštos.

Nors dabar baisiosios atakos apsisusto, bet talkininkų vadai spėja, jog netrukus vokiečiai išnaudo darys smarkiausių ataką, kad prasimušti per liniją. Todel talkininkų vadai būdi ir sustiprino visur, kur tik tikimasi vokiečių užpuolimo. Anglų ir francūzų kariuomenės kantriai laukia vokiečių antpuolių ir tikisi, kad visos krios priešininkų pastangos nuėis niekais.

UŽPUOLĖ SUBMARINŲ STOTĮ.

London, bal. 23. — Šiandie Anglijos laivyno jėgos buvo užpuolė vokiečių submarinų stotis Ostend ir Zeebrugge. Apie tai admiralitetas paskelbė.

Penki seni skraidiniai, cemento priliuduoti, buvo užvaryti ant kranto, susprogdinti ir apleisti. Tie laivai turėjo užblokuoti ineigą į kanalą. Admiralitetas praneša, sulg nepilnų žinių užpuolimą esą galima rokuoti nusisekusiu.

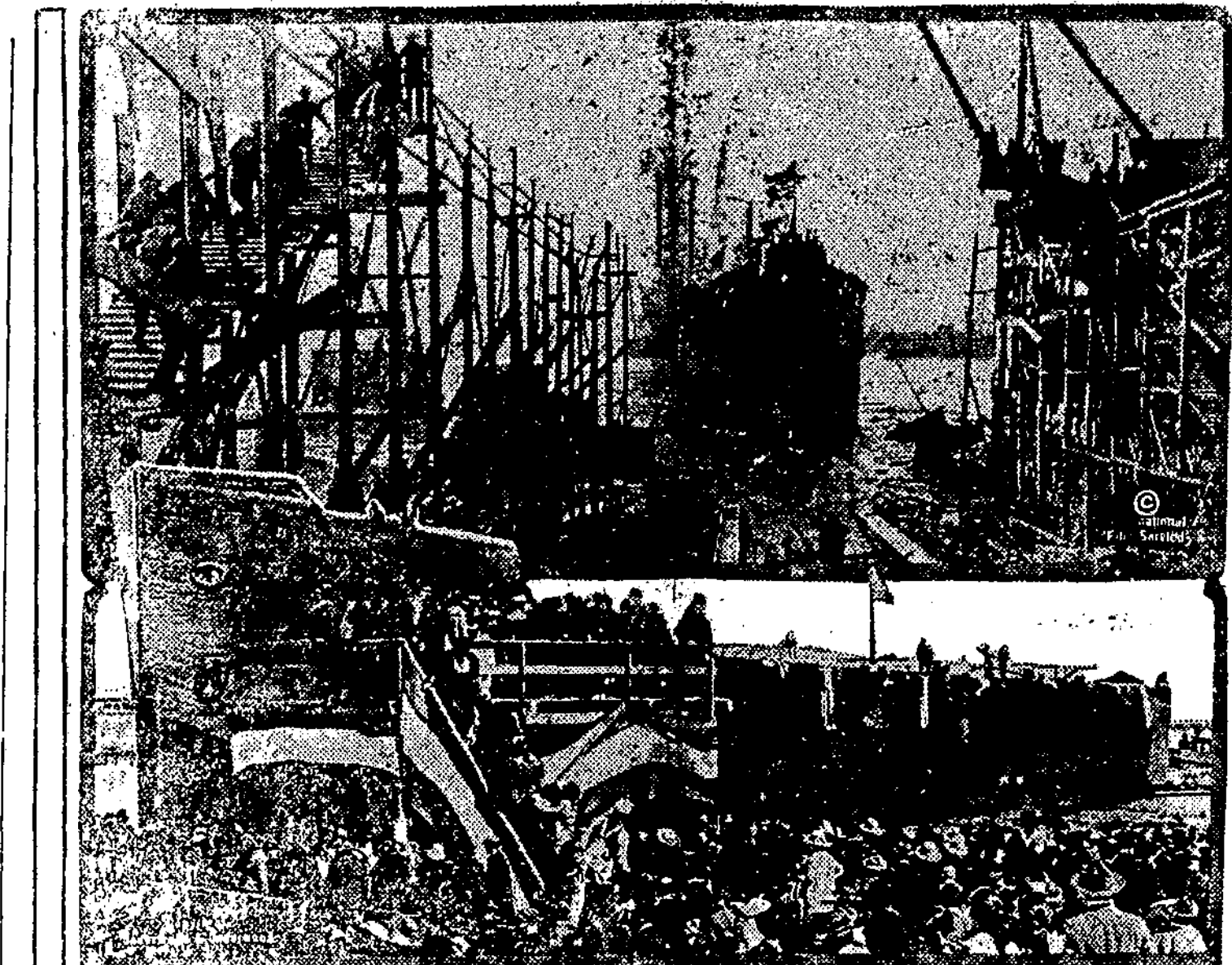
ti išpildymo savo tautiškų troškimų, privalo nestatyti pavojun tą išpildymą perdideliais reikalavimais. Jie turėtų būti kuklesni ir diplomatiškesni. Nėra gera taktika reikalauti viską iškart."

Toliau sakė, jog taika įvyksianti greit. Sakė, jog varymasis prie taikos bus iš Italijos pusės.

BOLŠEVIKŲ BANKRUTAS

Maskva, bal. 16. — Bolševikų valdžios finansų ministeris Gukovski, raportuodamas Darbininkų ir Kareivių pildomajam komitetui, paaiškino apie šalies stovį. Pranešė, jog pusmetinių išlaidų bus \$20.000.000. O ineigų sulg jo apkavimo bus tik \$1.650.000. Iš niekūr kitur ineigų nebus. Geležinkeliai tavorų gabe-na 70 nuoš, mažiau, negu pirmiau. Seniau užlaikymui geležinkelių viorsto atseidavo \$5.800, o dabar \$60.000. Sor-novo-lokomotyvų dirbtuvėse pirmiau lokomotyvų išdirbdavo po 18 dienų, dabar tik po 2.

Maskvoje bolševikų valdžia naikino anarchistus. Buvo užjupus jų organizaciją. Buvo susiretinę ir 100 buvo sužeis-ta arba užmušta.



Viršuje parodoma naujai pabudavotas laivas Coyote, leidžiamas į Passaic upę. Apačioje parodoma cementinis laivas Faith Redwood, City, Cal.

Teutonai neleidžia lietuvių tremtinių į Lietuvą.

TRYŠ GUBERNIJOS PILNOS TREMTINIŲ.

Maskva, bal. 14. — Cicerin išnaujo pasiuntė bevėliu telegrafu į Berliną prašymą, kad vokiečių valdžia pavelytų tremtiniams, dabar susirinkusiems Vitebsko, Mohilevo ir Smolensko gubernijose, grįžti į Lietuvą ir Lenkiją, dabar vokiečių valdomas. Į pirmą prašymą nebuvo atsakymo. Dabar minėtos gubernijos yra keletas šimtų tūkstančių tremtinių ir tas skaičius nuolatai auga. Visi be galo kenčia dėl stokos maisto, pastogės ir kitų patogumų.

Nekanta yra prakeikimas kiekvieno amžiaus ir kiekvienos valstybės. — Dr. Davies

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on April 24, 1918, as required by the act of October 3, 1917.

ZUVO GARSUS VOKIEČIŲ LAKŪNAS.

London, bal. 22. — Baronas von Richthofen, garsusis lakūnas vokiečių armijoje, žuvo nedėlioj mušyje padangėse virš Somme upės. Tokia žinia atėjo šį popietį. Jis bus talkininkų laidojamas su pridėtomis ceremonijomis.

Popietiniui pasidaravus, vokiečių valdžia pasizadėjo daugiau neimti varpų iš Belgijos bažnyčių.

Svedijos laivas Anglija, gabenęs kavą iš pietinės Amerikos, užėjo ant sekumos.

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on April 24, 1918, as required by the act of October 3, 1917.

VERČIA HOLANDIJĄ KAREN.

London, bal. 22. — Berline pradėjo virti politikos katilas, kad įtraukti Holandiją karėn. Taip skelbia telegrama laikraščiai Daily Telegraph.

Smulkmenos apie tai kokiu būdu Vokietija ketina verst Holandiją karėn, nesužinota. Bet sužinota tas, jog begyję sekančių keletos savaitių Holandų tauta bus kebliuosiame padėjime, kokiame nebuvo nuo karės pradnos.

SMULKMENOS.

Bolševikų valdžia nuskyrė Joffe ambasadorium į Berliną. Vokiečių valdžia į Maskvą siunčia savo ambasadorių grafą von Mirbach.

Berlino laikraščiai skelbia, jog liberalų partijos vadai telegramu prašė kaizerio priimti vainiką Estonijos ir Livonijos.

Vokietijoj dabar varoma agitacija už astuntą karinę paskolą. Jau surinko \$14.550.000.000 markių.

Prez. Wilson pasirašė biliu, kuriuo skaudžiai baudžiami sabotožininkai.

Visi į Parodą.

VISIEMS IR KIEKVIENAM.

Išdirbinių Paroda uždaro subatoj, balandžio 27 d. Tai bus gražiausia parodos diena. Salė bus atidaryta tuoj po pietų 1 val. Geriausia proga kitų kolonijų lietuviams aplankyti parodą tą dieną.

Serėdoj, bal. 24 d. indomus programas ir prakalbos apie daile ir parodas.

Ketverge ir pėtnyčioj salė atdara publikai.

Visi atsilankiusieji panedėlyje ir utarninke gėrėjosi išstatytais daiktais ir salės išpuošimu. Dar neatilankiusieji būtinai tą padarykite.

Nedėlios vakare, bal. 28 d. bus didžiulė pramoga, vaidinimas veikalo "IS MEILĖS" ir kitokie pamarginimai. Pramoga rengiama L. Vyčių 17 kp.

Į parodą ir pramogas visi ir kiekvienas kviečiami atsilankyti.

PASMERKĖ BOLŠEVIKUS.

London. — Gruzinių vaizbūnas D. Shambashidze pasakė: Užkaukazyje respublika, gulinti tarp juodųjų ir Kaspijaus jurių su sostine Tiflisu, turi apie 8.000.000 gyventojų. Bolševikai su ja išdavikiškai pasielgė, sutikdami Lietuviškoj Brastoj atiduoti Turkijai Karso ir Batumo gubernijas, su svarbiu prie Juodųjų jurių miestu Batumu.

Bolševikai nebūvo ingatioti daryti tą išdavikišką žingsnį ir dabar Užkaukazinė respublika kariauja prieš Turkiją, kurios armija, vokiečių vedama jau paėmė svarbią Batumo tvirtovę ir dabar eina Karso linkui.

PRAGYVENIMAS PASIDVIGUBINO.

Suv. Valstijų valdiški tyrimėjimai parodė, jog šioje šalyje pragyvenimas pasidvigubino nuo 1900 m. Dabar idant darbininkas su šeimyna vidutiniškai galėtų pragyventi turį gauti per metus apie \$1.500.

Suv. Valstijų senate inesta rezolucija, raginanti Suv. Valstijas paskelbti karę prieš Turkiją ir Bulgariją.

Vokiečiai sušaudė 14 belgų, tarpe kurių buvo vienas kunigas ir viena vienuolė. Kaltinami šnipinėjime.

Gen. Ludendorff liepė nusto-dyti masines atakas, nes delto esti begaliniai nuostoliai.

Tennessee valstijoj žuvo lakūnas Paterson. Buvo iškiles 1.000 pėdų į padanges ir krito.

Jeį nori turėti tyrą protą ir sveiką kūną, tai vengk visokių svaigalų.

— Sydney Smith.

ISNAUJO KVIES PRIE TAIKOS.

Vokiečių laikraštis Muenicho Neueste Nachrichten skelbia, jog netrukus popiežius išnaudo kvies tautas prie taikos.

LAWRENCE, MASS.

Bus tas, ko niekuomet nebuvo.

Ateinančią nedėlią, bal. 28 d. vakare R. K. pobažnytinėje salėje bus moksliška prelekcija su įvairiais bandymais. Bandymai daugeliui gal išrodys monai, štuksos, bet iš teisybės tai bus moksliški bandymai.

Šioje kolonijoje jau yra buvę visokių praeitųjų, apie visokių dalykų, buvo jau visokių praeitųjų, bet tokio dalyko, kaip kad bus minėta vakarą, tai dar nėra buvę.

Ateikite visi, o išgirsite to, ko negirdėjote, sužinosite tą, ko nežinojote, pamatysite tą, ko nematėte.

Rengėjai.

BROOKLYN, N. Y.

Svarbus susirinkimas. T. Fondo 13 skyrus susirinkimas bus pėtnyčioj bal. 26 d. 7:30 val. vak. Kar. Aniolų Salėje. Medžiami visi nariai šin susirinkiman atsilankyti.

C. BROOKLYN, N. Y.

Pramoga. L. Vyčių 49 kp. buvo besirengianti turėti pramogą bal. 21 d., bet tas tapo atidėta ant sekančios subatos bal. 27. Pradžia 6:30 val. vak. Visi kviečiami atsilankyti.

J. S.

Parduokite man Rusiškų Pinigus Pakol Nepervėlu!

Užmokėsiu pagal augščiausi dienos kursą
Jeigu laikysite pas savę, už juos ir cento negausit

Kreipkitės ypatingai — laišku neatsakinėsiu.

BANKIERIUS JUOZAS KOWALIAUSKAS

111 SALEM STREET,

BOSTON, MASS.

DARBININKAS

Num. 15 So. Boston'o mairinkais, ketvirtą ir subdomia.
Leidžia Am. Lietuvių Rymo Katalikų Jv. Juosepo
Darbininkų Sąjunga.
"DARBININKAS"
(The Worker)
The Lithuanian tri-weekly paper.
Published every Tuesday, Thursday, and Saturday by St.
Joseph's Lithuanian R.-C. Association of Labor.
Subscription Rates:
Yearly\$3.00
Boston and suburbs\$4.00
6 months\$1.50
Foreign countries yearly\$4.25
"DARBININKAS"
243 W. Broadway, South Boston, Mass.

ISDEBATUOTI KLAUSIMAI

Du klausimai yra jau pilnai išdebatuoti. Tuodu klausimu yra tai priverstinis įvedimas blaivybės ir suteikimas moterims lygių teisių. Del tu klausimų ginčų, debatų, diskusijų buvo begalės. Teisybė dar ir dabar tuli tebsvarstoma tuos klausimus. Bet visuomenė jau aiškiai išsikiriojo ir užvedimą blaivybės ir už suteikimą moterims balsavimo teisių. Del igyvendinimo šitų principų Amerike daroma paskutinės pastangos. Už metų, kitų tie principai bus pilnai įknyti.

Kuomet kova del tu principų pasibaigs, kuomet jie bus igyvendinti, kuomet bravorai ir karčiamos bus uždarytos, o moterys balsuos ir bus renkamos į visokius urėdus, tai suprantama neseks palaimos amžius.

Paprasta blaivybė dar daug nereikią, nors teisybė girtuoklis nuo blaivininko skiriasi, kaip šviesa nuo tamsos. Vienok, reikia žinoti, jog plika blaivybė vis-gi neadaug tereikią. Turka pagal savo tikybos reikalavimą yra blaivininkai, o ką gero jie atliko per šitą tūkstantmetį. Kultūroj apšvietoj ne kiek tepaengė per šitą tūkstantmetį, o savo žiaurumais pagarsėjo visame pasaulyje.

Balsavimo teisė moterims yra tik irankiu, kurį visai galima pavartoti, kaip ir kitą kokį irankį. Galima sunaudoti jį geram ir blogam tikslui. Balsotojoms stovi prieš akis ne privilegija balsuoti, o pareiga.

Lietuvoje reikia tikėtis moterų turės balsavimo teisę. Tik jei nelaimingai išsirūšiuos moterų teisybės likimas ir liktų surišta su Vokietija, tai nuo Vokietijos gali daug kas prigulti, taip-gi gali prigulti ir gavimas balsavimo teisės. Sugrįžusios lietuvės iš Amerikos teigėnėn privalo būti prisirengę prie balsavimo pareigos. Katalikės turi laikyti už svarbiausią pareigą balsuoti visuotiniuose ir krikščionių demokratų kandidatus. Esame neseniai išrodę, kaip atsitinka, kur katalikai nepildo savo pareigos, nebalsuodami. Nurodėme, kaip per katalikų nebalavimą Francioj valdžia pakliuvo į masonų, socialistų, liberalų rankas ir kaip suvaržė Bažnyčią.

Blaivybė deda malkas ugnin, miltus mašan ir duonkubilin, pinigus mašan, kredita į ša-lį, pasitenkinimą į namus, dra-bužius ant pečių ir spēką kū-nan. — Franklin.

Blaivybė aš laikau pamatu visokiai socialiai ir politiškai reformai. — Cobden.

Kur viepatauja blaivybė, tai ten ir apšvietą gali skleist; kur nėra blaivybės, ten nei apšvietos negali būti. — Horace Mann.

Gražios moterys be religijos yra kaip gėlės be kvapnio. — Heinrich Heine.

Vyrai yra moterų žaislai; moteris yra velnio žaislas. — Victor Hugo.

KAS KALTAS.

"Lietuva" sušuko: "Patys pasipjaukim — mažai, kad ki-ti pjauna." Paskui sako, jog jai tekę girdėti, kad "The Independent" del straipsnio "Lietuvos Atgimimas" gavus laiškų nuo visų trijų srovių su užsipildinėjimais ant kitų dviejų.

Po to nurodo, jog svetintau-čiai iš tokių laiškų gali pama-nyti, jog lietuviai tai tik ra-guotų būrys neužsipelnas ne-prigulmybės.

Mums-gi teko sužinoti, jog "The Independent" redak-torius apie srovės paėmė in-substance iš Šliupo pamflet-o: "Lithuania in Retrospect and Prospect," išleisto A.L. Spau-dos Dr-jos.

Todel visi tautininkai turi sujusti ir sudeginti minėtą Šliupo šlamštą, kad jis dau-giau neklaidintų svetintaučių. Savo-gi tetuši Šliupą tegu pra-šalina nuo visuomeniško ir tau-tiško veikimo, nes jis yra "ra-guotiausias" ir tėvas visų lie-tuviškųjų raguotųjų.

KADA TEPAMATE.

"Tėvynė" visuomet kinka-vo socialistams ir visuomet šmeižia katalikus, nors organi-zacijoj, kuriai "Tėvynė" or-ganauja, socialistų tik sau-jalė tėra, o katalikai gal di-desnė jos dalį sudaro. Tokios politikos vaisiai dabar pasiro-dė, kai prasidėjo skiriamas kan-didatų į viršininkus. Ir visą er-nyderį sukėlė ne šmeižiamieji katalikai, bet glostytieji soci-alistai, kurie "Ivairiais pseu-donimais dangstydamiesi, pil-nomis saujomis drabsto purvus į SLA. Centro Sekretorių ir į "Tėvynės" redaktorių." Mat socialistai užsimaņė į tos or-ganizacijos viršininkus pasta-tyti savo kandidatus. Tas ne-gryžasios lietuvės iš Amerikos teigėnėn privalo būti prisirengę prie balsavimo pareigos. Katalikės turi laikyti už svarbiausią pareigą balsuoti visuotiniuose ir krikščionių demokratų kandidatus. Esame neseniai išrodę, kaip atsitinka, kur katalikai nepildo savo pareigos, nebalsuodami. Nurodėme, kaip per katalikų nebalavimą Francioj valdžia pakliuvo į masonų, socialistų, liberalų rankas ir kaip suvaržė Bažnyčią.

Vyrai daugiausia skiriasi viens nuo kito, kaip dangus nuo žemės; bet moterys ge-riausios ir blogiausios skiriasi, kaip dangus ir pragaras. — Tennyson.

Moterys mato nežiūrėdamos; jų vyrai dažnai žiūri ir nema-to. — Louis Desnoyes.

Visų gerųjų darbų pradžioje yra moteris. — Lamartine.

Nepasidukok piktui, bet pik-tą pergalek geru. — Šventraštis.

Kiekvienas neteisingas žmo-gus pridaro begales piktos. — Carlyle.

Menkiausieji žmonės labiau-sia linke niekinti kitus. Jiems negrasia atmonijimas ir jie ne-turi vilties kitaip pakelti sa-ve, kaip tik pažemindami ki-tus. — Hazlitt.

Niekas nemiršta taip sun-kiai ir niekas neatgija taip greitai, kaip nekanta. — Beecher.

Lietuvos reikalai.

DELKO KOVOJAMŲ DEL LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBES.

Lietuvos gerovė, Lietuvos laimė verčia mus reikalauti ir kovoti, kad Lietuva būtų ne-priklausoma, ir tik Lietuvai esant nepriklausomai galime susilaukti šviesios savo ateities.

Pažiūrėkime, kas Lietuvoje dėjos po Rusijos ir Vokietijos jungu. Imkime mūsų ūki. Panaikino vyriausybė bandžia-vą ir tai ją panaikino vaduo-damosi ne valstiečių reikalais. Bijoję, kad valstiečiai nesu-kiltų ir neuversytų valdžios. Be to Lietuvoje rūpėjo lenkus ponus, maištus kėlusius, pa-bausti ir įgyti valstiečių pa-lankumo. Bet tuo žygiu Ru-sijos vyriausybė žemės klau-simo Lietuvoje neišrišo, kaip jo neišrišo ir Rusijoje. Lietuvoje dar ji paliko servitutus, kurie buvo amžinų valdų priežastis valstiečių ir dvarininkų tarpe, ir galų gale vis valstiečiai pa-silikdavo nusikrausiti.

Jei dar tuojau po baudžia-vos panaikinimo žemės bado mums nebuvo, tai toliau vis labiau mažėjimai ir bežemiai ieksojo žemės pirkti ir kaina jos kilo. Lietuviai, negauda-mi žemės pirkti Lietuvoje ir nenorėdami rūsums tarnauti, plaukė į Ameriką darbo ir duo-nos ieškoti ir net į Rusiją.

Tuo tarpu žemės yra ir bu-vo lietuviams Lietuvoje perpil-nai. Bet Rusijos valstiečių bankai pirkdavo dvarus iš len-kų dvarininkų ir labai lengvo-mis sąlygomis dalindavo dva-rų žemes rusams ateiviams iš Rusijos gilumos. Lietuviams gi, jei ir tekdavo kiek, tai tie dvarų dirvonai ir pelkės ar smiltynai, kurių rusai jokiū būdu neimdavo. Be to ru-sams kolonistams mūsų pini-gais, mokesčiais išlūptais, sta-tydavo cerkves, mokyklas. Jie gaudavo trioboms girių ir tai po keletą kartų, kadangi daž-nai gautuosius medžius par-davę pragerdavo pinigų ir vėl jų reikalavdavo. Gaudavo jie ū-kius ir rankius dovanai ir viso-kius kitus palengvinimus.

Kadangi pas mus į Lietuvą atvykdavo blogiausias rusų gavalas, tai prasipildindavo Lietuvoje vagių ir žmogžudžių skaičius. Be to rusai, neti-kusiai ūkininkaudami, mažino šalies turtą.

Gali man šiandien kiekvie-nas atsakyti, kad taip buvo carams valdant; dabar jau to nebus, rusų kolonistų mums jau daugiau nesius. Bet gyve-nimas rodo, kad ir dabartinės rusų net kairiosios partijos ska-linda danti mūsų žemes skai-tuodamos. Ūkininkų suvažiavi-me tai pasirodė. Mūsų žemi-nių niekas, net rusas, nei vokie-tis mums neatims tik ta-da, kada mes turėsime Lietu-vą nepriklausomą. Tada pa-tytis tvarkysime savo šalį ir nieks neturės tiesos mums jo-kios skriaudos daryti. Kitaip niekaip neatgisime nei vie-nų, nei kitų, kadangi vokie-čiams ir rusams stings žemės, o mums josios yra daug, nes gyventojų palyginamai — ma-ža.

Rusų vyriausybė, baudžiąvą panaikinus, ne piršto neprisidė, kad kiltų Lietuvos ūkis. Nei ūkio mokyklų, nei agrono-mų, nei pagerintų gyvulių veislių, nei stočių bandymams, nei gerų kelių mes neturėjome. Paskyrė pirmutiniais metais vyriausybė agronomų, bet ru-sų, kuriems nei Lietuvos ūkis rūpėjo, nei galėjo susikalbėti su lietuviais. Kauno gub. bu-vo vyriausybės paskirtas lie-tuvius agronomas, bet kada jo paskaitų klausyti susirinkdavo žmonių daugybė, išsivandę rusų vyriausybę ir tuojau per-kele jį kitur. Jei vyriausybė paskutiniais metais ir sušelp-davo ūkio dirgijas, kurių darbo dirva apimdavo visą guberniją, trimis-penkiais tūk-santais rublių, tai buvo la-šas jurose ir jokios įtakos į ū-

ki nedarė.

Išlikus naujai valdžiai Ru-sijoje, ar galima ko tikėtis geresnio. Kol kas to nema-tyti, ypač kada girdime, kad rusų valstiečiai muša agrono-mus, veja juos iš kaimų. Ma-tyti, kad rusams daug reikės šviesios. Jie turi pradėti mo-kslą raide "a," o mes jau ie-ivarėme į abėcėlės pusę; ar jie supras ir norės padėti mums mokytiis toliau, ar nelieps laukti, kol pasivys mus.

Tuo tarpu mes ir prie seno-sios vyriausybės patys ūkiu stropiai rūpinomės, patys lai-kėme agronomus, patys ren-gėmės kurti ūkio mokyklų, steigėme ūkio draugijų.

Jeigu, neturėdami laisvės, mes žengėme pirmyn, tai bū-dami laisvi, Lietuvos vyriausybė padėdami, greitai pavy-tume vokiečių ir danų ūkinin-kus. Kaip mums pavojinga, jeigu tamsesnė tauta — rusai — mus šviesesnius valdys, nes ne pirmyn mes eisime, tik at-gal; taip lygiai pavojinga mums, jeigu kultūringi vokie-čiai paimtų mus tamsesnius iš savo rankas. Tuomet jie nepo-tilgam pilnai mus pavergtų.

Senoji vyriausybė visiškai nesirūpino pakelti mūsų šalje pramonės, kartu stengėsi įvai-riais būdais palaikyti fabrikus Rusijoje. Mes tad turėjome viską pirkti iš Rusijos, bran-giai mokėti ir duoti daug pel-no rusams. Palaikyti savo fabrikams vyriausybė apkrovė muitais prekes, gabenamas iš užsienių. Jeigu rusams tai daug naudos duodavo, tai mums lietuviams skriauda del to buvo. Mes turėjome pirkti prekes iš rusų fabrikų, bran-giai mokėti netikusiomis pre-kėmis ir pigiai parduoti savo būdu neimdavo. Be to ru-sams kolonistams mūsų pini-gais, mokesčiais išlūptais, sta-tydavo cerkves, mokyklas. Jie gaudavo trioboms girių ir tai po keletą kartų, kadangi daž-nai gautuosius medžius par-davę pragerdavo pinigų ir vėl jų reikalavdavo. Gaudavo jie ū-kius ir rankius dovanai ir viso-kius kitus palengvinimus.

Kadangi pas mus į Lietuvą atvykdavo blogiausias rusų gavalas, tai prasipildindavo Lietuvoje vagių ir žmogžudžių skaičius. Be to rusai, neti-kusiai ūkininkaudami, mažino šalies turtą.

Gali man šiandien kiekvie-nas atsakyti, kad taip buvo carams valdant; dabar jau to nebus, rusų kolonistų mums jau daugiau nesius. Bet gyve-nimas rodo, kad ir dabartinės rusų net kairiosios partijos ska-linda danti mūsų žemes skai-tuodamos. Ūkininkų suvažiavi-me tai pasirodė. Mūsų žemi-nių niekas, net rusas, nei vokie-tis mums neatims tik ta-da, kada mes turėsime Lietu-vą nepriklausomą. Tada pa-tytis tvarkysime savo šalį ir nieks neturės tiesos mums jo-kios skriaudos daryti. Kitaip niekaip neatgisime nei vie-nų, nei kitų, kadangi vokie-čiams ir rusams stings žemės, o mums josios yra daug, nes gyventojų palyginamai — ma-ža.

Rusų vyriausybė, baudžiąvą panaikinus, ne piršto neprisidė, kad kiltų Lietuvos ūkis. Nei ūkio mokyklų, nei agrono-mų, nei pagerintų gyvulių veislių, nei stočių bandymams, nei gerų kelių mes neturėjome. Paskyrė pirmutiniais metais vyriausybė agronomų, bet ru-sų, kuriems nei Lietuvos ūkis rūpėjo, nei galėjo susikalbėti su lietuviais. Kauno gub. bu-vo vyriausybės paskirtas lie-tuvius agronomas, bet kada jo paskaitų klausyti susirinkdavo žmonių daugybė, išsivandę rusų vyriausybę ir tuojau per-kele jį kitur. Jei vyriausybė paskutiniais metais ir sušelp-davo ūkio dirgijas, kurių darbo dirva apimdavo visą guberniją, trimis-penkiais tūk-santais rublių, tai buvo la-šas jurose ir jokios įtakos į ū-

ki nedarė.

Išlikus naujai valdžiai Ru-sijoje, ar galima ko tikėtis geresnio. Kol kas to nema-tyti, ypač kada girdime, kad rusų valstiečiai muša agrono-mus, veja juos iš kaimų. Ma-tyti, kad rusams daug reikės šviesios. Jie turi pradėti mo-kslą raide "a," o mes jau ie-ivarėme į abėcėlės pusę; ar jie supras ir norės padėti mums mokytiis toliau, ar nelieps laukti, kol pasivys mus.

Tuo tarpu mes ir prie seno-sios vyriausybės patys ūkiu stropiai rūpinomės, patys lai-kėme agronomus, patys ren-gėmės kurti ūkio mokyklų, steigėme ūkio draugijų.

Jeigu, neturėdami laisvės, mes žengėme pirmyn, tai bū-dami laisvi, Lietuvos vyriausybė padėdami, greitai pavy-tume vokiečių ir danų ūkinin-kus. Kaip mums pavojinga, jeigu tamsesnė tauta — rusai — mus šviesesnius valdys, nes ne pirmyn mes eisime, tik at-gal; taip lygiai pavojinga mums, jeigu kultūringi vokie-čiai paimtų mus tamsesnius iš savo rankas. Tuomet jie nepo-tilgam pilnai mus pavergtų.

Senoji vyriausybė visiškai nesirūpino pakelti mūsų šalje pramonės, kartu stengėsi įvai-riais būdais palaikyti fabrikus Rusijoje. Mes tad turėjome viską pirkti iš Rusijos, bran-giai mokėti ir duoti daug pel-no rusams. Palaikyti savo fabrikams vyriausybė apkrovė muitais prekes, gabenamas iš užsienių. Jeigu rusams tai daug naudos duodavo, tai mums lietuviams skriauda del to buvo. Mes turėjome pirkti prekes iš rusų fabrikų, bran-giai mokėti netikusiomis pre-kėmis ir pigiai parduoti savo būdu neimdavo. Be to ru-sams kolonistams mūsų pini-gais, mokesčiais išlūptais, sta-tydavo cerkves, mokyklas. Jie gaudavo trioboms girių ir tai po keletą kartų, kadangi daž-nai gautuosius medžius par-davę pragerdavo pinigų ir vėl jų reikalavdavo. Gaudavo jie ū-kius ir rankius dovanai ir viso-kius kitus palengvinimus.

Kadangi pas mus į Lietuvą atvykdavo blogiausias rusų gavalas, tai prasipildindavo Lietuvoje vagių ir žmogžudžių skaičius. Be to rusai, neti-kusiai ūkininkaudami, mažino šalies turtą.

Gali man šiandien kiekvie-nas atsakyti, kad taip buvo carams valdant; dabar jau to nebus, rusų kolonistų mums jau daugiau nesius. Bet gyve-nimas rodo, kad ir dabartinės rusų net kairiosios partijos ska-linda danti mūsų žemes skai-tuodamos. Ūkininkų suvažiavi-me tai pasirodė. Mūsų žemi-nių niekas, net rusas, nei vokie-tis mums neatims tik ta-da, kada mes turėsime Lietu-vą nepriklausomą. Tada pa-tytis tvarkysime savo šalį ir nieks neturės tiesos mums jo-kios skriaudos daryti. Kitaip niekaip neatgisime nei vie-nų, nei kitų, kadangi vokie-čiams ir rusams stings žemės, o mums josios yra daug, nes gyventojų palyginamai — ma-ža.

Rusų vyriausybė, baudžiąvą panaikinus, ne piršto neprisidė, kad kiltų Lietuvos ūkis. Nei ūkio mokyklų, nei agrono-mų, nei pagerintų gyvulių veislių, nei stočių bandymams, nei gerų kelių mes neturėjome. Paskyrė pirmutiniais metais vyriausybė agronomų, bet ru-sų, kuriems nei Lietuvos ūkis rūpėjo, nei galėjo susikalbėti su lietuviais. Kauno gub. bu-vo vyriausybės paskirtas lie-tuvius agronomas, bet kada jo paskaitų klausyti susirinkdavo žmonių daugybė, išsivandę rusų vyriausybę ir tuojau per-kele jį kitur. Jei vyriausybė paskutiniais metais ir sušelp-davo ūkio dirgijas, kurių darbo dirva apimdavo visą guberniją, trimis-penkiais tūk-santais rublių, tai buvo la-šas jurose ir jokios įtakos į ū-

ki nedarė.

Išlikus naujai valdžiai Ru-sijoje, ar galima ko tikėtis geresnio. Kol kas to nema-tyti, ypač kada girdime, kad rusų valstiečiai muša agrono-mus, veja juos iš kaimų. Ma-tyti, kad rusams daug reikės šviesios. Jie turi pradėti mo-kslą raide "a," o mes jau ie-ivarėme į abėcėlės pusę; ar jie supras ir norės padėti mums mokytiis toliau, ar nelieps laukti, kol pasivys mus.

Tuo tarpu mes ir prie seno-sios vyriausybės patys ūkiu stropiai rūpinomės, patys lai-kėme agronomus, patys ren-gėmės kurti ūkio mokyklų, steigėme ūkio draugijų.

Jeigu, neturėdami laisvės, mes žengėme pirmyn, tai bū-dami laisvi, Lietuvos vyriausybė padėdami, greitai pavy-tume vokiečių ir danų ūkinin-kus. Kaip mums pavojinga, jeigu tamsesnė tauta — rusai — mus šviesesnius valdys, nes ne pirmyn mes eisime, tik at-gal; taip lygiai pavojinga mums, jeigu kultūringi vokie-čiai paimtų mus tamsesnius iš savo rankas. Tuomet jie nepo-tilgam pilnai mus pavergtų.

Senoji vyriausybė visiškai nesirūpino pakelti mūsų šalje pramonės, kartu stengėsi įvai-riais būdais palaikyti fabrikus Rusijoje. Mes tad turėjome viską pirkti iš Rusijos, bran-giai mokėti ir duoti daug pel-no rusams. Palaikyti savo fabrikams vyriausybė apkrovė muitais prekes, gabenamas iš užsienių. Jeigu rusams tai daug naudos duodavo, tai mums lietuviams skriauda del to buvo. Mes turėjome pirkti prekes iš rusų fabrikų, bran-giai mokėti netikusiomis pre-kėmis ir pigiai parduoti savo būdu neimdavo. Be to ru-sams kolonistams mūsų pini-gais, mokesčiais išlūptais, sta-tydavo cerkves, mokyklas. Jie gaudavo trioboms girių ir tai po keletą kartų, kadangi daž-nai gautuosius medžius par-davę pragerdavo pinigų ir vėl jų reikalavdavo. Gaudavo jie ū-kius ir rankius dovanai ir viso-kius kitus palengvinimus.

Kadangi pas mus į Lietuvą atvykdavo blogiausias rusų gavalas, tai prasipildindavo Lietuvoje vagių ir žmogžudžių skaičius. Be to rusai, neti-kusiai ūkininkaudami, mažino šalies turtą.

Gali man šiandien kiekvie-nas atsakyti, kad taip buvo carams valdant; dabar jau to nebus, rusų kolonistų mums jau daugiau nesius. Bet gyve-nimas rodo, kad ir dabartinės rusų net kairiosios partijos ska-linda danti mūsų žemes skai-tuodamos. Ūkininkų suvažiavi-me tai pasirodė. Mūsų žemi-nių niekas, net rusas, nei vokie-tis mums neatims tik ta-da, kada mes turėsime Lietu-vą nepriklausomą. Tada pa-tytis tvarkysime savo šalį ir nieks neturės tiesos mums jo-kios skriaudos daryti. Kitaip niekaip neatgisime nei vie-nų, nei kitų, kadangi vokie-čiams ir rusams stings žemės, o mums josios yra daug, nes gyventojų palyginamai — ma-ža.

Senoji vyriausybė visiškai nesirūpino pakelti mūsų šalje pramonės, kartu stengėsi įvai-riais būdais palaikyti fabrikus Rusijoje. Mes tad turėjome viską pirkti iš Rusijos, bran-giai mokėti ir duoti daug pel-no rusams. Palaikyti savo fabrikams vyriausybė apkrovė muitais prekes, gabenamas iš užsienių. Jeigu rusams tai daug naudos duodavo, tai mums lietuviams skriauda del to buvo. Mes turėjome pirkti prekes iš rusų fabrikų, bran-giai mokėti netikusiomis pre-kėmis ir pigiai parduoti savo būdu neimdavo. Be to ru-sams kolonistams mūsų pini-gais, mokesčiais išlūptais, sta-tydavo cerkves, mokyklas. Jie gaudavo trioboms girių ir tai po keletą kartų, kadangi daž-nai gautuosius medžius par-davę pragerdavo pinigų ir vėl jų reikalavdavo. Gaudavo jie ū-kius ir rankius dovanai ir viso-kius kitus palengvinimus.

Kadangi pas mus į Lietuvą atvykdavo blogiausias rusų gavalas, tai prasipildindavo Lietuvoje vagių ir žmogžudžių skaičius. Be to rusai, neti-kusiai ūkininkaudami, mažino šalies turtą.

Gali man šiandien kiekvie-nas atsakyti, kad taip buvo carams valdant; dabar jau to nebus, rusų kolonistų mums jau daugiau nesius. Bet gyve-nimas rodo, kad ir dabartinės rusų net kairiosios partijos ska-linda danti mūsų žemes skai-tuodamos. Ūkininkų suvažiavi-me tai pasirodė. Mūsų žemi-nių niekas, net rusas, nei vokie-tis mums neatims tik ta-da, kada mes turėsime Lietu-vą nepriklausomą. Tada pa-tytis tvarkysime savo šalį ir nieks neturės tiesos mums jo-kios skriaudos daryti. Kitaip niekaip neatgisime nei vie-nų, nei kitų, kadangi vokie-čiams ir rusams stings žemės, o mums josios yra daug, nes gyventojų palyginamai — ma-ža.

Rusų vyriausybė, baudžiąvą panaikinus, ne piršto neprisidė, kad kiltų Lietuvos ūkis. Nei ūkio mokyklų, nei agrono-mų, nei pagerintų gyvulių veislių, nei stočių bandymams, nei gerų kelių mes neturėjome. Paskyrė pirmutiniais metais vyriausybė agronomų, bet ru-sų, kuriems nei Lietuvos ūkis rūpėjo, nei galėjo susikalbėti su lietuviais. Kauno gub. bu-vo vyriausybės paskirtas lie-tuvius agronomas, bet kada jo paskaitų klausyti susirinkdavo žmonių daugybė, išsivandę rusų vyriausybę ir tuojau per-kele jį kitur. Jei vyriausybė paskutiniais metais ir sušelp-davo ūkio dirgijas, kurių darbo dirva apimdavo visą guberniją, trimis-penkiais tūk-santais rublių, tai buvo la-šas jurose ir jokios įtakos į ū-

ki nedarė.

Išlikus naujai valdžiai Ru-sijoje, ar galima ko tikėtis geresnio. Kol kas to nema-tyti, ypač kada girdime, kad rusų valstiečiai muša agrono-mus, veja juos iš kaimų. Ma-tyti, kad rusams daug reikės šviesios. Jie turi pradėti mo-kslą raide "a," o mes jau ie-ivarėme į abėcėlės pusę; ar jie supras ir norės padėti mums mokytiis toliau, ar nelieps laukti, kol pasivys mus.

Tuo tarpu mes ir prie seno-sios vyriausybės patys ūkiu stropiai rūpinomės, patys lai-kėme agronomus, patys ren-gėmės kurti ūkio mokyklų, steigėme ūkio draugijų.

Jeigu, neturėdami laisvės, mes žengėme pirmyn, tai bū-dami laisvi, Lietuvos vyriausybė padėdami, greitai pavy-tume vokiečių ir danų ūkinin-kus. Kaip mums pavojinga, jeigu tamsesnė tauta — rusai — mus šviesesnius valdys, nes ne pirmyn mes eisime, tik at-gal; taip lygiai pavojinga mums, jeigu kultūringi vokie-čiai paimtų mus tamsesnius iš savo rankas. Tuomet jie nepo-tilgam pilnai mus pavergtų.

Senoji vyriausybė visiškai nesirūpino pakelti mūsų šalje pramonės, kartu stengėsi įvai-riais būdais palaikyti fabrikus Rusijoje. Mes tad turėjome viską pirkti iš Rusijos, bran-giai mokėti ir duoti daug pel-no rusams. Palaikyti savo fabrikams vyriausybė apkrovė muitais prekes, gabenamas iš užsienių. Jeigu rusams tai daug naudos duodavo, tai mums lietuviams skriauda del to buvo. Mes turėjome pirkti prekes iš rusų fabrikų, bran-giai mokėti netikusiomis pre-kėmis ir pigiai parduoti savo būdu neimdavo. Be to ru-sams kolonistams mūsų pini-gais, mokesčiais išlūptais, sta-tydavo cerkves, mokyklas. Jie gaudavo trioboms girių ir tai po keletą kartų, kadangi daž-nai gautuosius medžius par-davę pragerdavo pinigų ir vėl jų reikalavdavo. Gaudavo jie ū-kius ir rankius dovanai ir viso-kius kitus palengvinimus.

Kadangi pas mus į Lietuvą atvykdavo blogiausias rusų gavalas, tai prasipildindavo Lietuvoje vagių ir žmogžudžių skaičius. Be to rusai, neti-kusiai ūkininkaudami, mažino šalies turtą.

Gali man šiandien kiekvie-nas atsakyti, kad taip buvo carams valdant; dabar jau to nebus, rusų kolonistų mums jau daugiau nesius. Bet gyve-nimas rodo, kad ir dabartinės rusų net kairiosios partijos ska-linda danti mūsų žemes skai-tuodamos. Ūkininkų suvažiavi-me tai pasirodė. Mūsų žemi-nių niekas, net rusas, nei vokie-tis mums neatims tik ta-da, kada mes turėsime Lietu-vą nepriklausomą. Tada pa-tytis tvarkysime savo šalį ir nieks neturės tiesos mums jo-kios skriaudos daryti. Kitaip niekaip neatgisime nei vie-nų, nei kitų, kadangi vokie-čiams ir rusams stings žemės, o mums josios yra daug, nes gyventojų palyginamai — ma-ža.

Senoji vyriausybė visiškai nesirūpino pakelti mūsų šalje pramonės, kartu stengėsi įvai-riais būdais palaikyti fabrikus Rusijoje. Mes tad turėjome viską pirkti iš Rusijos, bran-giai mokėti ir duoti daug pel-no rusams. Palaikyti savo fabrikams vyriausybė apkrovė muitais prekes, gabenamas iš užsienių. Jeigu rusams tai daug naudos duodavo, tai mums lietuviams skriauda del to buvo. Mes turėjome pirkti prekes iš rusų fabrikų, bran-giai mokėti netikusiomis pre-kėmis ir pigiai parduoti savo būdu neimdavo. Be to ru-sams kolonistams mūsų pini-gais, mokesčiais išlūptais, sta-tydavo cerkves, mokyklas. Jie gaudavo trioboms girių ir tai po keletą kartų, kadangi daž-nai gautuosius medžius par-davę pragerdavo pinigų ir vėl jų reikalavdavo. Gaudavo jie ū-kius ir rankius dovanai ir viso-kius kitus palengvinimus.

Kadangi pas mus į Lietuvą atvykdavo blogiausias rusų gavalas, tai prasipildindavo Lietuvoje vagių ir žmogžudžių skaičius. Be to rusai, neti-kusiai ūkininkaudami, mažino šalies turtą.

Gali man šiandien kiekvie-nas atsakyti, kad taip buvo carams valdant; dabar jau to nebus, rusų kolonistų mums jau daugiau nesius. Bet gyve-nimas rodo, kad ir dabartinės rusų net kairiosios partijos ska-linda danti mūsų žemes skai-tuodamos. Ūkininkų suvažiavi-me tai pasirodė. Mūsų žemi-nių niekas, net rusas, nei vokie-tis mums neatims tik ta-da, kada mes turėsime Lietu-vą nepriklausomą. Tada pa-tytis tvarkysime savo šalį ir nieks neturės tiesos mums jo-kios skriaudos daryti. Kitaip niekaip neatgisime nei vie-nų, nei kitų, kadangi vokie-čiams ir rusams stings žemės, o mums josios yra daug, nes gyventojų palyginamai — ma-ža.

Rusų vyriausybė, baudžiąvą panaikinus, ne piršto neprisidė, kad kiltų Lietuvos ūkis. Nei ūkio mokyklų, nei agrono-mų, nei pagerintų gyvulių veislių, nei stočių bandymams, nei gerų kelių mes neturėjome. Paskyrė pirmutiniais metais vyriausybė agronomų, bet ru-sų, kuriems nei Lietuvos ūkis rūpėjo, nei galėjo susikalbėti su lietuviais. Kauno gub. bu-vo vyriausybės paskirtas lie-tuvius agronomas, bet kada jo paskaitų klausyti susirinkdavo žmonių daugybė, išsivandę rusų vyriausybę ir tuojau per-kele jį kitur. Jei vyriausybė paskutiniais metais ir sušelp-davo ūkio dirgijas, kurių darbo dirva apimdavo visą guberniją, trimis-penkiais tūk-santais rublių, tai buvo la-šas jurose ir jokios įtakos į ū-

ki nedarė.

Išlikus naujai valdžiai Ru-sijoje, ar galima ko tikėtis geresnio. Kol kas to nema-tyti, ypač kada girdime, kad rusų valstiečiai muša agrono-mus, veja juos iš kaimų. Ma-tyti, kad rusams daug reikės šviesios. Jie turi pradėti mo-kslą raide "a," o mes jau ie-ivarėme į abėcėlės pusę; ar jie supras ir norės padėti mums mokytiis toliau, ar nelieps laukti, kol pasivys mus.

Tuo tarpu mes ir prie seno-sios vyriausybės patys ūkiu stropiai rūpinomės, patys lai-kėme agronomus, patys ren-gėmės kurti ūkio mokyklų, steigėme ūkio draugijų.

Jeigu, neturėdami laisvės, mes žengėme pirmyn, tai bū-dami laisvi, Lietuvos vyriausybė padėdami, greitai pavy-tume vokiečių ir danų ūkinin-kus. Kaip mums pavojinga, jeigu tamsesnė tauta — rusai — mus šviesesnius valdys, nes ne pirmyn mes eisime, tik at-gal; taip lygiai pavojinga mums, jeigu kultūringi vokie-čiai paimtų mus tamsesnius iš savo rankas. Tuomet jie nepo-tilgam pilnai mus pavergtų.

Senoji vyriausybė visiškai nesirūpino pakelti mūsų šalje pramonės, kartu stengėsi įvai-riais būdais palaikyti fabrikus Rusijoje. Mes tad turėjome viską pirkti iš Rusijos, bran-giai mokėti ir duoti daug pel-no rusams. Palaikyti savo fabrikams vyriausybė apkrovė muitais prekes, gabenamas iš užsienių. Jeigu rusams tai daug naudos duodavo, tai mums lietuviams skriauda del to buvo. Mes turėjome pirkti prekes iš rusų fabrikų, bran-giai mokėti netikusiomis pre-kėmis ir pigiai parduoti savo būdu neimdavo. Be to ru-sams kolonistams mūsų pini-gais, mokesčiais išlūptais, sta-tydavo cerkves, mokyklas. Jie gaudavo trioboms girių ir tai po keletą kartų, kadangi daž-nai gautuosius medžius par-davę pragerdavo pinigų ir vėl jų reikalavdavo. Gaudavo jie ū-kius ir rankius dovanai ir viso-kius kitus palengvinimus.

Kadangi pas mus į Lietuvą atvykdavo blogiausias rusų gavalas, tai prasipildindavo Lietuvoje vagių ir žmogžudžių skaičius. Be to rusai, neti-kusiai ūkininkaudami, mažino

Kas girdėti lietuvių kolonijose.

WATERBURY, CONN.

Nepaprastas pasiseikimas.

LDS. 5 kp. apvaikšiojo metinę šventę 14 d. balandžio. Šimtą metų buvo kuopos mišios užpildytos ir visi nariai ėjo in corpore. Vakare buvo surengtos prakalbos ir koncertas. Koncerte dalyvavo L. Vyšnių 7 kp. choras. Labai puikiai vyčiai savo dainomis palinksmo publiką. Ypatingai atsižymėjo p-lė Alenskietė ir p-lė Bračinskaitė duetu. Po koncerto sekė prakalbos. Kolonijose "Garso" redaktorius, p. Julius Kaupas. Aiškino labai plačiai apie darbininkų klaukus. Laikė p. Julijaus Kaupo prakalbos, kun. J. J. Valantiejus, Antanas Jakštis, P. J. Totoraitis, P. Kvičinskis ir Vincas Ramanauskas rinko naujus narius prie Lietuvių Darbininkų Sąjungos.

Petrus Totoraitis prirašė 10 narių, jie yra: P. Suopis, J. Šiurkus, P. Končauskas, D. J. Matas, J. Suopis, A. Suopis, P. Gudžikis, J. Jaraševičius, J. Noreika, M. Slevas. Antanas Jakštis prirašė 14, jie yra: J. Pranulis, T. Lenortas, P. Norkevičius, T. Kiudula, K. Sakalauskas, P. Devinskas, Z. Karulevičius, J. Makauskas, Domicelė Makauskienė, Z. Pauliukaitis, Ignas Miglinas, L. Pockevičius, J. Kazlauskas, Juozas Noreikis.

Vincas Ramanauskas prirašė 5, jie yra: L. Misūnas, Jonas Sluoksnaitis, A. Rainis, J. Marcinkus, Kazimieras Malinauskas.

Pranas Kvičinskis prirašė 4, jie yra: Jonas Laukaitis, S. Stokėvičius, V. Svebrius, Stasys Morakauskas.

Kun. Valantiejus prirašė šiuos: V. Pranka, V. Gutauskiūtė, J. Josaitis, O. Moskienė, A. Radzevičius, L. Budvietis, M. Rinkevičiūtė, A. Laurinaitis, Petronė Laurinaitienė, M. Kuidinskaitė, F. Tamošaitis, Jonas Bukus, K. Ramanauskas.

Labu prisirašė tą vakarą 47 nauji nariai.

Jei mes turėtumėm tokių kalbėtojų tankiausiai, tai būtų labai naudinga ir mūsų organizacijos augtų kaip ant mielių.

Darbininkas.

WORCESTER, MASS.

Krikščynos su aukomis.

Pavirdingos krikščynos buvo pas V. Mazkuną, bal. 14 d. Svečių nedaug tesusirinko, bet visi prakilnios dvasios žmonės. Vlad. Rimša sumanė sudėti auką del karės nukentėjusiųjų. Visi sutiko. Dejo po \$1.00 P. Sakalauskas, A. Sprunsaitis, Vl. Rimša, A. Mazkuna ir P. Ribokas. Po 50c. M. Zilinskas, U. Zilinskienė, V. Mazkuna ir J. Mazkunienė. Po 25c. p-lė P. Jazulavičiūtė, A. Druskienė ir M. Druskis. Viso surinkta \$7.75.

Pinigai perduoti Tautos Fondan.

A. Mazkuna.

CLEVELAND, OHIO.

Saugokitės mulktintojų.

Jau buvo minėta daug kartų apie visokių apsimetėlių, mulktintojų Strazdas, Mickus ir tt. Buvo nurodyta, jog jie nėra jokie kunigai. Tą patys žmonės gali suprasti, nes kunigas mišius laikyti eiti bažnyčioje, o Strazdas neva mišias laikė šteihelyje. Paskui pasigriebė įvairius laisvamanečius emė traukti nesupratusius žmones. Dabar girdime, jog Strazdas ketina prisigiminti visokių gizelių, kuriuos gal siųs į kitas kolonijas. Katalikai privalo budėti ir saugotis apsimetėlių.

Clevelandietis.

Tas, kurs nori užlaikyti save sau, tai tas turi sekti kalbų gyvulių ir gerti vandeni.

LAWRENCE, MASS.

Nepatiko teisybė.

Neseniai plačiai buvau "Darbininke" aprašęs apie Mickų, nurodęs jo darbus, parodžiau ko jis vertas. Ten rašiau gryną teisybę ir tas žinoma svilina jam akis. Tai savo "Atgimime" jis aimanuoja visa burna ir plūsta mane. Turiu pasakyti, jog išanksto aš žinojau, jog jam netiksia.

Norėjo nusiskandinti.

Bal. 8 P. Černauskas, nezaledzinkas norėjo nusiskandinti. Soko kanalan, bet pusgyvis buvo ištrauktas. Dabar sunkiai serga, gal mirs.

Sako vyčius reikią įspjauti.

Bal. 19 d. Jonas Umpa šnekelio su vienu vaikinu. Tuo tarpu atėjo M. Kurganas ir sako į tą jauną vaikina: "Ką tu čia šneki su vyčiu. Visi vyčiai reikią įspjauti." Ir išsiėmęs peilį, atsilenkė ir atsisuko į Umpą. Tasai labai nusigando, nes yra jaunas, 16 metų vaikinas, o Kurganas 40 metų amžiaus. Jei antru kartą tasai nezaledzinkas tokį "triksą" rodyt, tai bus patupdytas šaltojo.

Lawrencietis.

GIRARDVILLE, PA.

Tautos Fondo 3-ias skyrius pereitais metais mažai teikė, bet šimet pradėjo smarkiau veikti, vakarus rengdama.

Zinoma gerai ten ir Tautos Fondo kom. darbuotis, kur žmonės yra apsišvietę, priitaria ir padeda. Bet pas mus, visai tam priešingi. Socialistai yra paskleidę tokį tamsumą, kad daugelis mūsų žmonių negali permąstyti kas yra gera, o kas bloga. Čia vėl mūsų miestelio katalikai turėtų pabusti ir neapsileisti socialistams. Tik pamislykit: socialistai rengia vakarus, ir nueik ant jų vakaro, o rasi daugiausia katalikų, kurie savo klaidinius tuština o socialistų pripildo. O mūsų vakaruose pasirodo tik koks pustuzinis socialistų ir iš tų daugumas ateina tik delto, kad po viskam galėtų pasiūkioti iš mūsų.

Katalikai! Jie ant mūsų vakarų neina, neikim ir mes ant socialistų vakarų. Turėtume nepamiršti neseniai surengto socialistų vakaro ir nepamiršti, kad tikietai buvo brangus, net 38 ir 55c. o nei valandos laiko to savo komediją nelose ir taip puikiai į atloše, kad žmonės nei nesuprato kas ten do komedija buvo ir dar 9 valanda nebuvo, o pasakė, kad jau "Komedija" pasibaigė, o žmonės tokius brangius tikietus užsimokėję traukė namo visi zurėdami.

Turiu priminti, kad mūsų vakarus surengtas Tautos Šv. 10 kovo buvo labai margas, o įžanga buvo tik 15c. Kalbėtojas buvo iš Mahanoy City, Kun. F. Augustaitis. Po prakalbų buvo padaryta kolekta. Aukavo: Kun. J. Valaitis \$10.60, po \$1.00 J. Raibikis, K. Skistimas, P. Micėvičius, J. Jaudsnukis, P. Didivalis, K. Zeglys, J. Astramskis, P. J. Beliauskienė, J. Mikšienė, E. Akromienė, po Drulienė, M. Glinskienė, M. Bražienė, V. Zelvienė, K. Skistimienė, V. Morkunas, J. Armanavičius, P. Utarienė, M. Slumbrienė, P. Nemura, O. Stijavičienė, A. Bielskis, M. Urbonas, V. Suabaišis, K. Levulis, V. Marcinika, A. Krumplevičius, S. Bieliškas, U. Dzregoraitienė, P. Valunkienė. Viso tą vakarą \$74.00; Račiūnų 10 nuoš. nuo krutamių pav. \$10.00; (turiu priminti kad pereitais metais aukavo \$20.00 Račiūnų) viso šnekelius surinkta \$4.60. Viso \$88.60.

Taip-gi T. Fondo skyriaus surengti vakarai Girard Opera House Girardville, Pa. 7 d. balandžio ir vaidinta "Gudri našlė" balandžio 14 d. Maisville, Pa. Virs poros dėstykų uždardė. Buvo delto nukentėjusių nuo

karės. Dar rengiamas tas pats teatras Girardville, Pa. 18 d. balandžio pasisąta T. F. \$100.00.

T. F. R. J. R.

MOLINE, ILL.

Sujudo.

Šitame miestelyje taip-gi yra mūsų brolių ir seserų lietuvių, bet mažai apie juos skamba laikraščiuose.

Pagal skaitlių lietuvių, rodos nepasileka savo veikime. Štai kada kitos kolonijos siuntė delegatus į V. L. Seimą, taippat ir iš čionai pasisąstas delegatas B. Kernauskis.

Kada delegatas pargrįžo iš seimo ir maž-daug apsakė lietuviams Moline'je kas ten buvo tarta ir veikta, tai visi subruzdo ir emė kalbėti, kaip būtų galima prisidėti prie tų tėvynainių, kurie darbuojasi del tėvynės labo.

Ir štai sumanė parsikviesti kalbėtoją iš kur nors kuris mums pagelbės ir gal daugiau suteiks žinių ir rody, kaip galėtumėm pasekmingai varyti pradėtą darbą del tėvynės labo.

Gauta jau žinia iš kalbėtojaus, kad atvyks į Moline balandžio 27, 1918 ir tą patį vakarą bus prakalbos Turner svetainėje.

Tikime kad kiekvienas lietuvis, kuris dar turi savo širdį, vis kibirsktėlę Lietuvos meilės, atsilankys ant šių prakalbų.

Taip-pat yra kviečiami visi Molinės lietuviai ir apieškie miestelių, k. t.: Rock-Island, East Moline, Sylvist ir iš kitur atsilankyti ant minėtų prakalbų.

Parodykime, kad tarp mūsų kaip tarp kitų kolonijų lieuvių gyvoja meilė tėvynės iš noras jai dirbti.

Socialistas.

Vilko poteriai

"Kalbėk, vilke, poterius. "Avis, ožka, avis, ožka..." Taip sako lietuvių priežodis. Bet ir socialistiškos "Naujienos" tą pat daro.

Neseniai "Darb." parašiau, kad krikšč. demokratai nori, kad kiekvienoje tautoje ir valstybėje kapitalo būtų kodau-giausia ir kad kapitalas gerai tvarkomas yra šaliai naudingas ir pagėdaujamas dalykas. Prie progos, paminėsiu, kad krikščionys demokratai kovoją ne prieš kapitalą, bet prieš negėrą kapitalizmą ir kapitalų sutvarkymą, kad kapitalas, kaip gatavas sutauptytas darbas arba darbo vaisius patsai savyje yra daiktas geras ir naudingas.

Kur tau "Naujienoms" tas patiks. Jos išcitavusios di-dėnę pusę to straipsnio nuo savęs pridėda pusantros spal-tos ilguno paaiškinimą ir iš-aiškina nei šį nei tą.

Pavyzdžiui štai kur bent kaikiurie jų argumentavimai ir išsireikšimai.

"Kapitalas yra tam tikra turto valdymo forma."

Tas yra arba klaida arba melagystė. Kapitalas yra tai gatavas sutauptytas tam tikras turtas, arba bus dar teisingiau, jei pa-sakysime surinkta pinigų krū-va, ar tie pinigai būtų aukse, ar sidabre, ar poperoje, ar ki-tame kokiame investinime bū-tu nejudinamoje nuosavybėje, biznyje, valdžios bondsuose ir t. t.

Kapitalas kaip matome, yra arba patys pinigai, arba tiki-dai, kurie turi tam tikrą pi-nigiską vertę, arba kuriems bent toji vertė yra pripažinta, o niekuomet ne "tam tik-ra turto valdymo forma," kaip sako "Naujienos." Tas jau kiekvienam sveiko proto žmo-gui yra aišku.

Toliaus sako: "kapitalas yra darbininkų išnaudojimo i-rankis."

Tas išdalies yra teisybe, bet be kapitalo nieko taip pat nenuveiktų ypač didesneje aka-lėje, ir palei "Naujienų" pro-tavimo kas tik yra pagaminta su kapitalo pagalba yra niekai. (Mat išnaudojimo įrankiais tik išnaudot yra galima). Tas yra neteisybė. Gyvenimas pa-rodė visiškai ką kitą. Kapi-talas be savo blogių, būtent, išnaudojimo ypatybių, turi taip-pat geriasias ypatybes—taip sa-kant, žmonių gerbuvį tvierian-čių ir auginančių spēką. Kur yra kapitalai tenai yra visko, kur kapitalų nėra, tenai nėra nieko, nėra gerbuvio, nėra ci-vilizacijos. O kad kapitalistai darbininkus išnaudoja pavers-dami kapitalą išnaudojimo į-rankiu, tai tam kaltas ne pats kapitalas, bet netikėtas kapi-talizo surėdymas ir patys dar-bininkai, kad nesusiorganizuo-ją ir viską tinkamai pertaisę nesutvarko taip, kaip reikia.

Juk net ir patys socialistai, jei kur pri valdžios vairo pri-lenda (pav. Rusuose) tuojau-s stengiasi visupirmiausia kapi-talus suglenžti ir savo rankas—matyt, kad jie apie kapitalo naudingumą turi geresnį sup-ratimą negu "Naujienų" drau-gučiai.

Toliaus. "Kad nebūt išna-dojamais darbininkai turi pa-tapti darbo įrankių ir tt. savi-ninkais."

Tiesa tas teorijoje, gal būt kad skamba ir neblogiausia, bet kad praktikoje įvykinti visiškai yra negalima.

Juk ir socializmo viešpa-tystėje darbo įrankių savini-kais būtu ne darbininkai, bet socialistų valdžia, o tarp dar-bininkų ir tarp socialistų vald-žios, skirtumo nematyti arba laikyti juos už kiekvieną ir tą patį, tai gali tikti paskutinis tamsūnėlis arba socializmo apjaktintas socialistas—fana-tikas.

Tiesa, kaip kurie socialistai sako kad "privatinė" nuosavybė reikia pakeisti "bend-ru" nuosavybe, bet tai tik tuščias pasakymas, o išties jisai reikią tai, kad privatine nuosavybė atimti ir pavesti so-cialistų valdžiai. Toliaus "Naujienos" rašo, kad priva-tinę nuosavybę pakeitus bend-ruja nuosavybe, išnyksta kapi-talas su kapitalistais.

Ir tas yra netiesia. Teisy-bė, socialistai prie progos daug kapitalo nugalėžia, bet jo vi-siškai nepraįja, jį pasiglenž-ti iš pirmesniųjų buvusių savi-tvarkomų, patys tuomi kapitalu naudojasi arba socialistiška valdžia varo biznį ir palaiko pramoniją, išdirbystę, savotišką apšvietą, savotišką valdžią socialistišką kareiviją ir tt... Reikią kapitalas neisnyksta, kaip kad "Naujienos" skelbia, bet tik pereina į kitų asmenų ar kitos valdžios rankas ir gali būti kitais tikslams ir kito-kiais būdais vartojamas ir su-naudojamas, bet ar tie tikslai yra verti ar ne, tai apie tai čia nevieta rašyti, gal prie pro-gos apie tai kitu kartu bus.

Toliaus "Naujienos" rašo, kad krikščionys demokratai "nori kad pasilikytų išnaudojimo sistema." Čia tai jau gry-ną gryniausią melagystę ir ne-gėdros šmeižtas koki tik vien "Naujienos" ir gal prasimany-ti.

Krikščionys demokratai jo-kio būdu nenori palaikyti iš-naudojimo sistema, bet sten-giasi ją perdirbti iš pačių pa-matų, kad jina vietoje išna-u-doymo ir blėdies neštų žmoni-jai gerbuvį ir palaimą—o su-laiku tą viską krikščionys ir atsieks. Zinoma tas viskas rei-ka-lauja daug daugiau gudru-mo, takto ir doros negu kad kvailas socializmo užsispyri-mas viską peikti, ardyti ir griauti, bet krikščionys demo-kratai žino ko jiems prie gar-bingo tikslo atsieikimo reikia, delto organizuojasi ir negaile-dami nei laiko, nei proto, nei spēkų, tą praklinų žmonių perorganizavimo darbą varo pirmyn ir pirmyn, ir varys tol, kol nebus tikslas atsieiktas.

F. V.

Margumynai.

APVEIZDOS VEIKME.

Londono laikraštys "Daily Express" iš gruodžio 22 d. 1913 m. patilpo žinia, už Ju-rius teisingumą palūdią, pa-vadinant buvusį atsitikimą, kaip vieną iš stebėtiniausių, koks kuomet nors galėjo atsi-tikti.

Pasibaigus pamaldoms baž-nyčioje, kuri radosi aristokro-tinišje Kensingtono dalyje, ku-nigas tik-ką buvo bepradėdęs rengties išėiti, kuomet tuo lai-ku prisitūno prie jo moteriškė, labai nerami ir jo meldė, kad kuogreičiausia su ją nusi-duotų į vieną netolimą namą.

Randasi, — kalbėjo ji, — mirtinai sergantisys, abejo-jantis apie savo sielos padėji-mą ir labai trokšta tamstą ma-tyti pirm negu mirs.

Kunigas linkterėjo ir sekė paskui ją; įsėd į automobi-lių, laukiantį prieš bažnyčią ir kelių minučių laike sustojo prieš puikų namą. Moteriškė, kuri buvo dar nenusiramini-s, didžiai meldė kunigo, kad ne-gaišindamas laiko nei valan-dėlės, tiesiog skubintų prie sergančio lovos.

Kunigas skubiai išsoko ir net neatsigrįždamas, paskubo prie durų, kurias išskambino ir paklausė:

— Ar čia gyvena ponia N.?

— Taip!

— Grįdėjau, kad serga ir nori su manim pasimatyti.

Tarnas, su nusitebėjimu pa-žvelgė į kunigą ir apreiškė, kad pona geriausiai jaučiasi.

— Kaip tai gali išaiškinti! — tarė kunigas. — Juk toji moteriškė... — atsigrėžė, kad parodyti. Tuo tarpu didžiai nustebo, nes nebuvo nei mote-riškės, nei automobilias, nei jokios žymės, rods, žemė pa-glenžė viską.

Tarnui gi išsirodė, jog prieš save turi kokią tai beprotį, ku-ris nusidavęs save kunigui, mė-gina šposauti. Jau pasorėjo uždaryti duris, o čia pona ar-tinosi darsižinoti, kas tokio de-dasi.

Kunigas trumpai jam apsa-kė, kaip tai atsitiko ir apibrė-žė, kaip išrodė minėtoji mote-riškė.

— Tarpe mano pažįstamų, — tarė įtartasis "mirtinai ser-gantisys"—ištikrųjų nežinau nieko, kas taip išrodytų. Bet-gi, meldžiu į vidų.

Kuomet inėjo vidun, gaspa-dorius pradėjo:

— Kiekviename atvejuje y-ra tai stebėtina, kas galėjo pa-mane atvesti gerbiąmąjį kunigą tokiu paslaptingu būdu. Pačiam dalyke jaučiuosiu-sveikas, bet manoji siela jau nuo seniai neramina mane ir ne be viena kartą norėjau tam-stos melsti, kad nuramintu-mė mano sąjė. Pripažįstu, kad tame veikia Dievo Apvei-za, tai-gi, iš josios pasinau-dodamas, išpažinsiu mano nuo-dėmes.

Prieš persiskyrimą p. N. pri-žadėjo ant rytojaus pribūti į bažnyčią. Tuo tarpu nepribū-tų. Tad-gi kunigas vėl eina darsižinoti, delko neišpildė sa-vo prisžadėjimo. Pribuvęs į vietą, didžiai nustebo, gir-džiant nuo tarno, kad vakar, praslinkus kelioms minutėms po atsisveikinimų, jis numi-rė. Visas sujūdintas, paliepė tarnui nuvesti jį į velionies kambarį. Pirmutinis daiktas, kurs atkreipė jo aki, buvo tai paveikslas ant stalo. (Ištik-rųjų gi buvo tai paveikslas to-sios moteriškės, kuri jį pašau-kė ir atvežė).

— Kas perviena toji mote-riškė? — paklausė tarno susi-maišęs kunigas.

Tai yra paveikslas velionies pačios, kuri pasimirė pirm penkiolikos metų, — buvo at-sakymas.

A. Matutis.

VIS PAŽANGUMAS.

Kartą Vėdarų Baublys susi-tikęs, kaimyno vaiką klausė:

— Kaip tu vaikeli vadini-o-

si?

— Aš vadinuosi lygiai taip, kaip mano tėvas vadinas, — atsakė vaikas.

— O kaip tavo tėvas vadina-si?

— Sakiau pirmą, kad lygiai taip, kaip aš.

— O kaip judu abu sykiu vadinatės?

— Mudviejų pavardė, vieno kaip kito.

Užpykęs Baublys nusispiovė ir nuėjo savo keliu dar pridur-damas:

— Ne tiek naudos, kas bal-dos.

Į MOKYKLĄ.

Lekia sniegolės per orą, Griebia šaltis už ausų, — Vaikai bėga per nenorą į mokyklą vis lenkėdū.

Iš mokyklos dūmai kyla Bėgkit, vaikai, skubiniai! Tai jums tenai krosnis šyla, Visi bėgkite tenai!

J. K.

TRYS BROLELIAI TINGI-NELIAI.

Nepasakysiu keno, nes jiems būtų gėda, tik pasakysiu ką girdėjau tuos tris tinginėlus kalbant.

Buvo vasara. Kartą einu pro sodą, ir štai žiūriu po vyšnia pavėsyje guli trys broleliai tin-ginėliai ir tarp savęs kalba. Vienas sako:

— Tai būtų gerai, jei kas nors paskintų vyšnių ir įdėtų į burną.

O antrasis jam atsako:

— Ne. Geriau būtų, kad pačios vyšnios mums į burną įkristų.

Trečiasai brolis, ilgai klausė, klausė, apie ką žinodu kal-bėjo, o paskui ir jį prašeko:

— Broliai! Ar judu netingi-te kalbėtis? Nes man jau nu-sibodo net judviejų kalbos klausyti. Ar negeriau būtų, kad pačios vyšnios pilve už-augtų...

Šioj gadynėje, daug yra to-kių žmonių, kad laukia kada kepti karveliai krįs iš debesų.

J. V. K. s.

JAUNIMO ŽINYNELIS.

Stebėklingoji sala.

Taip yra sakoma. Gal ir teisybė.

Atlantiko vandenynė, ant tos linijos, kur lietuviai daž-nai pravažiuoja iš Lietuvos į Ameriką, arba atgal važiuo-dami į Lietuvą, yra Islandijos sala—Islandija. Tai stebėk-linga šalis.

Visoje šalyje nėra nei vieno kalėjimo. Per tikstantį metų Islandijoje tik du kartai atsi-tiko vagystė. Abu vagių teis-mas išteisino, nes jiedu buvo labai neturtingi.

Laimeja būtų Lietuva, jei nors kiek būtų panaši tai ša-liai.

Bet antra vertus; juk mūsų šalis Lietuva, kol nepažinojo savo šalyje svetimačių, kaip va: žydų, maskolių, vokie-čių, lenkų ir kitokių, lietu-viai ir-gi nežinojo kas tai yra vagystė. Tie svetimtaučiai, nuo lietuvių visokiais būdais plėsdami jų turtus, išmokino to netikusio amato vagystės ir lietuvių, kame dabar lietu-viai patys nuo vieni kitų vagia ir visokias elbes daro.

J. V. K. s.

VISI PASITAISĖ.

Pusiauskių Jurksas augino du sūnus, bet kaž-kas jam ne-pavyko savo sūnelius išauklėti mandagiais ir paklusniais. Ap-linkiniai kaimynai visą kalnę primedavo pačiam Jurksui, kad jis savo vaikams niekuo-met neparodė gražaus ir doro pavyzdžio. Būdavo dažnai gir-tas, o jei ir negirtas kurią die-ną, tai buvo pagirgintas ir vi-suomet į didį grebėždą pana-šus. Niekad pas jį nebuvo ma-tyt linksmo veido. Na ir buvo amžinas tinginys. Vaikai jį buvo panašūs.

Vieną gražią vasaros dieną sako savo vyresniajam sūnui:

— Tik lauko dirbti; ko tim-

pai kai rimbas?

— Neisiu, tėve. Pats ir nie-ko nedirbi,—sūnus atsakė.

Jurksas nuėjo pas jaunesnįjį sūnų ir tą ragino eiti dirbti.

— Tik į lauką dirbti, regi kad visi žmonės dirba.

— Taip, tėve. Dirba žmo-nės visi, nes jie mato, kad darbas žmogui reikalingas. Ei-siu ir aš dirbti, bet tik tuo-met, kada matysiu, kad mano tėvas ir brolis dirba.

Jurksas susiprato iki šiol ne-gerai daręs, metė girtuoklia-vęs ir emėsi žiūrėti namų tvar-kos ir darbo. Sūnūs gi pama-tę, kad tėvas dirba, išsisku-bino ir juodu į lauką dirbti.

Nuo to laiko Jurksų gyve-nimas atsitaisė, tėvas daugiau nebegirtuokliavo, žiūrėjo na-mų darbo, ir gražiai tikę tvar-kė. Sūnūs sekė tėvo gražų pa-vyzdį. Jurksų namuose tingi-nių daugiau nebuvo.

J. K.

Kad blaivybė būtų dorybe, tai ji turi būti liuosa, nepri-verstina. Dorybė gali būti ap-ginta, lygiai kaip nedorybei galima pastoti kelią įstatymu, bet jokia dorybė nėra ir nebus pagimdyma įstatymu, panašiai kaip bažnyčios arba paminklo negalima pastatyti su šlėga.

Bartol.

Šiomis dienomis išėis iš span-dos labai tinkamos ir naudi-ngos brošiūrėlės platinimui ren-giamuose vakaruose.

Užsisakyk!

Užvardintos šitaip: "Pini-gas," "Streikas," "Darbinin-ka vieninkimės" ir "Darbi-ninko Apsaugojimas."

Jas parašė

**as pirkti
kų Kalendorių
m.**